

lem januar og nu faktisk er store private firmaer, som har sagt til os, at det synes de også at de her regler bør omfatte.

Nu ved jeg ikke rigtig, om det er mig, der skal invitere ministeren til en forhandling, eller om det er ministeren, der vil invitere os til en forhandling. I januar sagde ministeren, at han gerne ville forhandle, så vi skal bare få klarhed over, om det er ministeren, der tager initiativet, eller om det er mig, der tager initiativet.

Kl. 16.35

Så vil jeg sige, at vores holdning er, at det er vigtigt at have private midler. Det er vigtigt, og de bidrager til forskningen, men man skal selvfølgelig ikke være blåøjet, og netop derfor siger vi meget klart, at vi vil have reglerne om videnskabelig uredelighed udbredt sådan, at de også gælder privat forskning.

Men ellers vil jeg godt komme med nogle konkrete eksempler, hvor jeg tror at selv Enhedslisten vil have svært ved at tage sin egen medicin. Vindenergi er en vedvarende energikilde, en ren energikilde og en meget vigtig energikilde for os, og i øvrigt er det en stor beskæftigelsesmæssig succes i Danmark og en stor eksportsucces. Skal det virkelig være forbudt for en forskergruppe, der arbejder med vindenergi, at have direkte kontakt med private sponsorer, der gerne vil bidrage med økonomi til, at de kan fortsætte og/eller udvide deres forskning på det her område?

Ifølge det, Enhedslisten skriver her, så skal det være forbudt. Det tror jeg faktisk godt Enhedslisten selv kan se ikke er særlig fornuftigt. Det er jo sådan, at det her samarbejde mellem erhvervsliv, offentlig sektor og forskningsinstitutioner faktisk er vigtigt for, at man forstår hinanden og kan kommunikere på det samme sprog. Ellers får vi nemlig for lidt af den viden, som kan nyttiggøres – det er jo ikke al viden, der kan det – ud i de dele af samfundet, hvor den skal omsættes i produkter, som vi faktisk har vældig meget brug for. Det gælder ikke kun på energiområdet, men da i høj grad også på miljøområdet, sundhedsområdet og andre områder.

Derfor må jeg næsten tro, at det er sådan en smutter, når Enhedslisten skriver:

»Da der imidlertid kan være behov for kontakt mellem et universitet og det omgivende samfund ...«

Det har man så et forslag til en løsning af. Jeg tror sådan set, at Enhedslisten også godt er klar over, at det er vigtigt at have den kontakt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Per Clausen (EL):

Nu lider vi jo i Enhedslisten af den opfattelse, som nogle sikkert betragter som en vrangforestilling, at også demokratiske organer – jeg tror, det var folkekomiteer, hr. Rasmus Prehn kaldte dem – kan træffe fornuftige og rigtige beslutninger, og at de derfor ville være i stand til at sikre, at der også var et fornuftigt og godt samvirke mellem nogle af de sponsorer, der var, og de forskningsmiljøer, der eksisterer.

Så jeg tror sådan set, at folk, der af en eller anden grund mener, at demokrati kun egner sig, når det handler om at forvalte Folketinget, men ikke rigtig duer andre steder – derfor skal vi have ansatte ledere, derfor er tanken om, at demokratisk valgte organer træffer beslutninger, vederstyggelig osv. – ville blive stærkt overraskede, hvis de beskæftigede sig lidt med, hvilke fornuftige beslutninger demokratiske organer kan træffe. Folketinget træffer jo også indimellem fornuftige beslutninger, er der vel nogle, der mener.

Udgangspunktet for det her forslag er såmænd bare den banale konstatering, at erhvervslivet og virksomhederne i erhvervslivet handler ud fra den interesse, der handler om, at de selv vil tjene penge. Det er sådan set det, det går ud på. Det betyder, at når de investerer i forskningssponsorater og andre ting, så sker det ud fra præcis det samme motiv, og det gør det også, når man går i samarbejde med offentlige forskningsinstitutioner.

Hvis der så sker det, at den offentlige forskning indretter sig på at bevæge sig derhen, hvor der er private midler, får det jo afgørende betydning for, hvad der forskes i; så får det afgørende betydning for, hvad det er for en sundhedsforskning, vi har i Danmark, hvor der bliver fokuseret på medicinalforskning og de ting, hvor der er penge at hente i den private sektor, hvorimod man nedprioriterer de steder, hvor der ikke er så mange penge at hente i den private sektor.

Det samme gælder jo, når man snakker om it-områder og andre områder. Der, hvor der er penge at hente i et samarbejde med offentlige eller private investorer, bevæger man sig hen, fordi man der kan lave spændende forskningsprojekter. Det er der ifølge regeringen ikke noget problem i, det er ifølge regeringen godt. Det er en tendens, der skal forstærkes i de kommende